

Slovenska golica

Sorto je Janez Saksida iz Tovarne olja Slovenska Bistrica vzgojil z individualno odbiro iz domačih populacije buč golic iz okolice Apač na Dravskem polju. Tja naj bi bučo golico po navedbah V. Sadarja (Oljnice, korenovke, predivnice in hmelj, 1951) prinesli okoli leta 1930 iz avstrijske Štajerske. V Sortno listo Jugoslavije, v takratni Seznam novo vzgojenih sort, je bila sorta vpisana leta 1974. Vpisana je ostala tudi v Sortni listi Slovenije in ob vstopu Slovenije v EU uspešno opravila preverjanje RIN.

Sorta Slovenska golica je morfološko zelo podobna avstrijski sorti Gleisdorfska.

Rastlina naredi zelo dolge z bodicami porasle vreže. Listi so po velikosti neizenačeni srednje do temno zelene barve in imajo običajno bele lise. Pri normalni gostoti setve naredi rastlina 10 plodov (buč), ki so pretežno okrogle oblike, vmes so tudi buče rahlo jajčaste in rahlo stisnjene oblike. Barva ploda je dvobarvna, prevladuje oranžna barva s zelenimi vzdolžnimi progami. Barva mesa je precej neizenačena od skoraj bele do rumene, zunanji sloj mesa je lahko obarvan rahlo zeleno. Seme je brez trde bele luščine (golec), olivno zelene barve in eliptične oblike.

Zaradi zelo dolgih vrež sorto sadimo na večjo medvrstno razdaljo (vsaj 140 cm.), pri gostoti 10.000 semen/ha pomeni, da je razmik v vrsti 70 cm. Pridelek se v normalnih dovolj vlažnih letih giblje od 0,6 do 1,0 t/ha bučnic izraženo v suhi snovi, vsebnost surovih maščob v suhi snovi je v povprečju 450 g/kg, vsebnost surovih beljakovin v suhi snovi je v povprečju 350 g/kg.

